

kommande i Djebliffet ikke se, at der er andet at gøre; Forholdet er jo dikkeret os ude fra. Det er en Selvfølge, at det Kvæg, som ikke reagerer, gaar ud til fri Omsætning her i Landet. Naar man saa ser, hvorledes man er stillet, hvilke Vilkaar der bydes os ved Udførsel af levende Hornkvæg til Udlandet, maa man først se, hvor meget man udfører, og jeg skal derfor opløse efter Statistisk Tabelværk for 1895, hvad man udfører af Okser, Køer og Kalve. Saaledes har man til Grønland udført 4 Stkr. Okser og Køer, til Norge 10 Stykker, til Rusland 73 Stykker, til Hamborg 5,091, til Lybæk 2,563, til Slesvig, Holsten og Lauenborg 95,871, til det øvrige Tyskland 7,606, til Frankrig 215, til uangivne Steder 47 Stkr.; det bliver i alt 111,480 Stkr. Man vil altsaa se, at der til hele det tyske Rige indgaa 111,131 Stkr. og til andre Lande kun 349 Stkr. Og endvidere er der til Tyskland indført 1,543 Kalve; saaledes at der til Tyskland er indført i alt af Okser, Køer og Kalve 112,674 Stkr. Naar man lægger Mærke til de Stkr. Okser og Køer, som ere indførte til de forskellige Pladser i Tyskland, vil det straks være iøjnefaldende, at der til Slesvig, Holsten og Lauenborg er indført det største Antal; nemlig 95,871 Stkr., og naar man er noget kendt med Forholdene, ved man, at et meget stort Antal deraf gaar ind som magert Kvæg, nemlig til Karantænen i Hvidding. Nu er det jo et særligt Forhold, som bliver etableret for Indførselen af magert Kvæg til Hvidding, idet der jo fra Tysklands Side er truffet den Bestemmelse, at det Kvæg, som indgaa til Karantænen, underkastes en Tuberkulinprøve, hvorefter det Kvæg, som ikke reagerer, gaar ud i den fri Omsætning, medens det Kvæg, som reagerer, af Afsenderen kan forlanges sendt tilbage over Grænsen. Denne Bestemmelse maa man nærmest betragte som en Smødeforordning fra Tysklands Side; jeg vil ogsaa opfatte den saaledes, og det bliver ogsaa opfattet saaledes fra dansk Side; men vi kunne ikke stille os saaledes over for dette Spørgsmaal, at det bør støtte sig selv. Det tror jeg ikke, man kan; jeg tror ikke, at man uden videre kan lade det Kvæg, som bliver tilbage sendt fra Hvidding Karantæne, og som altsaa har reageret, gaa ud i den fri Omsætning. Der er tænkt paa forskellige Fremgangsmaader til Løsningen af dette Spørgsmaal. Der er, f. Eks., foresat den Tanke, at Staten i Egbjerg skulde oprette en Fedestald og overtage Kvæget efter en vis Takstation, f. Eks. give Gjerne $\frac{1}{4}$ eller indtil $\frac{1}{2}$ af Dyrets Værdi. Man skulde opstalde det i en Fedestald i Egbjerg for Statens Regning og saa lade det slagte der

og Rødet sælge. Jeg tror ikke, at denne Tanke kan realiseres. Men jeg skal tillade mig at udtaste en anden Tanke, som jeg mener er billig, som jeg tror kan realiseres, og som Staten bør yde sin Hjælp til. Hvis man vil have Kvæget indsprøjet med Tuberkulin, endog saa yderligere, end det nu gøres, saa mener jeg, det er paa sin Plads og bør gøres, men om det er ret eller ikke, at man lader sit Kvæg underkaste Tuberkulinprøve, før det forlader Landet, lader jeg staa hen; det staar noget tvivlsomt for mig, jeg er ikke klar derover for Djebliffet. Men naar der kommer noget Kvæg tilbage fra Hvidding Karantæne, som ikke har kunnet bestaa Tuberkulinprøven i Hvidding, mener jeg, at det skal underkastes Dyrlægetilsyn, før det forlader den danske Grænse, og hvis det da viser sig, at der er nogle Dyr, som ere saa stærkt angrebne af Sygdommen, at de ikke bør anvendes til Fedning, saa bør de nedslagtes, og saa mener jeg, at Statskassen bør træde hjælpende til og yde Afsenderen indtil $\frac{1}{4}$ af Dyrets Værdi, eller hvad man nu kan blive enig om. Jeg mener ikke, at Staten bør bære hele Tabet, men at Afsenderen, for at han kan være interesseret i kun at sende sunde Dyr til Karantænen i Hvidding, bør bære noget af Tabet. De øvrige Dyr kan man stemple med et tydeligt Mærke paa Hornene, og de kunne da gaa ud i den fri Omsætning med den Bestemmelse, at de kun bør anvendes til Fedevæg, at det under Mulkt er forbudt at sælge dem til andet end til Fedevæg, og at Køberen heller ikke under Mulkt bør anvende dem paa anden Maade. Det, man har tænkt sig vilde volde størst Uansselighed, var Kontrollen, men det tror jeg ikke, man skal frygte for, thi den ene Kreaturejer skal i dette Forhold nok kontrollere den anden, og jeg tror ikke, at et eneste Kreatur vil blive brugt til Tillæg eller gaa ud i fri Omsætning uden til Fedning eller Slaughtning. Vi maa vel huske paa, at man ikke uden videre kan slaa alle Dyr ned, som muligvis have reageret i Hvidding. Man ved jo, at Prøven ikke er absolut sikker, der kan reagere nogle Procent, som ikke ere tuberkuløse; nogle sige, at det er 5, andre 10 Procent, for hvilke Prøven kan slaa fejl, men dette skal jeg imidlertid lade staa ved sit Værd, jeg er ikke saghyndig paa dette Omraade. Derfor tror jeg, at det ikke vil være rigtigt at gaa til en saadan Foranstaltning, at man slaar dem ned alle sammen, da det vilde være et nationalt Tab, og man ved, at selv om et Kreatur er noget tuberkuløst, kan Rødet være meget god og sund Menneskeføde. Alle Omkostningerne ved Ordningen af dette Forhold, det veterinære Tilsyn m. v. bør af-